

Det Europæiske Konvent

ROM-ERKLÆRINGEN

**VALÉRY GISCARD d'ESTAING
FORMAND FOR DET EUROPÆISKE KONVENT**

Rom, den 18. juli 2003

- I. Den 18. juli 2003 overrakte formanden for Konventet om Den Europæiske Unions Fremtid, Valéry Giscard d'Estaing, ledsaget af de to næstformænd Giuliano Amato og Jean-Luc Dehaene, officielt på konventets vegne det italienske formandskab for Det Europæiske Råd det samlede udkast til en traktat om en forfatning for Europa.

Under sine møder med Italiens præsident Carlo Azeglio Ciampi og premierminister Silvio Berlusconi udtrykte Valéry Giscard d'Estaing sin anerkendelse af de italienske konventsmedlemmers afgørende bidrag samt af næstformanden Giuliano Amato, den italienske regerings repræsentant Gianfranco Fini, det italienske senats repræsentant Lamberto Dini, det italienske deputeretskammers repræsentant Marco Follini og deres suppleanter.

Valéry Giscard d'Estaing opfordrede det italienske formandskab til at afholde regeringskonferencen på højeste politiske niveau, så den kan afsluttes under italiensk formandskab i december 2003.

Efter Rom-traktaten vil Rom-forfatningen dermed kunne se dagens lys. Italiens bidrag som en af grundlæggerne af Den Europæiske Union vil have været afgørende.

Forfatningen kunne derefter undertegnes i maj 2004 kort før det næste valg til Europa-Parlamentet, der ville kunne udtrykke en folkelig ratifikation af forfatningen.

På denne dato vil de ti nye medlemsstater allerede være fuldgyldige medlemmer af Unionen, og undertegnelsen vil ske i tide inden valgene til Europa-Parlamentet i juni 2004.

II. Med denne forfatning tager Europa det endelige skridt hen imod en politisk union: borgernes union og medlemsstaternes union. Denne forfatning

- stadfæster borgernes rettigheder, idet den indarbejder chartret om grundlæggende rettigheder
- vender Europa ud mod borgerne ved at tilbyde dem nye muligheder for deltagelse
- fastsætter en klar og gennemsigtig fordeling af beføjelserne mellem Unionen og medlemsstaterne og giver de nationale parlamenter mulighed for at spille en rolle. Unionens beføjelser udvides der, hvor der er et ønske herom hos borgerne:
 - ⇨ gennemførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed med en mere effektiv bekæmpelse af grov kriminalitet og medlemsstaternes indbyrdes anerkendelse af deres forskellige civilretlige lovgivninger.

- ⇒ gradvis udvikling af en fælles udenrigs- og forsvarspolitik med en EU-udenrigsminister, der handler og taler på Europas vegne i verden, og oprettelse af et europæisk forsvarsmaterielagentur,
- ⇒ forbedring af den økonomiske samordning mellem de lande, der har indført euroen, for at sikre stabilitet og succes for vores fælles valuta,
- giver Europa stabile, demokratiske og effektive institutioner:
 - ⇒ Europa-Parlamentet bliver Unionens vigtigste lovgiver. Det vil skulle lovgive sammen med Rådet. EU-lovgivningen vil være resultatet af enighed mellem borgernes valgte repræsentanter og staterne,
 - ⇒ Rådet vil få et ansigt og en kontinuitet; dets formand vil tilrettelægge staternes arbejde, vil kunne give arbejdet et længere tidsperspektiv og vil kunne være foregribende,
 - ⇒ Kommissionen, der er organiseret til at udføre sin europæiske opgave, vil være drivkraften og den vigtigste udøvende myndighed. Den vil være det konkrete udtryk for EU's fælles interesse.

III. Konventets udkast er en succes, fordi det fastlægger den nødvendige balance mellem folkene, mellem staterne, både de nye og de gamle, mellem institutionerne og mellem drøm og virkelighed.

Udkastet er en succes, fordi det er et færdigt og detaljeret udkast uden forskellige løsningsmuligheder.

Det er i overensstemmelse med den almene interesse. Det er baggrunden for, at formanden for konventet sammen med de to næstformænd har opfordret det italienske formandskab - og formanden for Det Europæiske Råd Silvio Berlusconi personligt - til at bevare teksten uændret. Hvis der ændres i den, også selv om det kun er i dele af den, vil det føre til et dårligt resultat.

Formanden for konventet har tillid til det italienske formandskab; det vil leve op til dette ansvar, og Den Europæiske Union vil den 9. maj 2004 kunne undertegne sin Rom-forfatning.
